

Елин Пелин
Предпролетен сън

Лъх топъл от юг се носи полека –
въздишка небесна, тревожна и лека.

Хвърлят планините одежди мъгливи –
и върхове снежни блещат горделиви.

Горите си шушнат и тръпнат, и чакат –
и пъпки наливат, сгряни от южнякът.

Цветята сънуват предпролетен сън –
и чуват далечен и тържествен звън.

И някаква песен, незначайна и нова,
звучи над земята и носи обнова.

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5704>]